

Kukátko

III. ročník krajské postupové přehlídky amatérského divadla pro dospělé a dětské publikum

Naše porota • Jana Kališová

Text: -mpe- | Fotografie: archiv Jany Kališové

Po absolutoriu na DAMU nastoupila do angažmá do Divadla pracujících v Mostě. Poté prošla angažmá v Karlových Varech, v Pardubicích a v Divadle E. F. Buriana v Praze. V rámci uměleckého triumvirátu šéfovala pražské divadlo Rokoko a mnoho let umělecky vedla i Činohru Jihočeského divadla. Hostovala mj. v Divadle na Vinohradech, ND Brno, Městské divadlo Brno, Divadlo J. K. Tyla Plzeň nebo v Divadle Pod Palmovkou. Na svém kontě má řadu inscenací českých premiér – Casanova s M. Macháčem, Je úchvatná! s J. Kretchmerovou či Popel a pálenka s J. Adamovou.

Jak se dostala k divadlu popsala pro loňské Kukátko takto: „Dědičné zatížení – celá moje rodina se nadšeně věnovala ochotnickému divadlu v pražském Sokole Malešice. Děda Ota byl vůdčím duchem spolku s širokým repertoárem – hráli třeba Goldoniho Lháře, Jiráskovu Filosofskou historii, Stroupežnického Aktovky, Drdovy Hrátky s čertem, Dietlovo Pohleďte, pokušení!, režíroval a maloval kulisy, babička Milada nacvičovala do komedií tance, teta Jana obstarávala rekvizity, máma s tátou byli protagonisty souboru, ve kterém většinu tvořili další vzdálenější strýcové a tety. Dětskou hvězdou byl můj o šest let starší bratr Miloň, posléze vyhledávaný scénograf a pedagog na VŠUP, který okouzloval třeba jako Zvíkovský rarášek či pohádkový šotek Šidlík v pohádce Elišky Krásnohorské Medvěd a víla. Já jsem bývala na zkouškách, často se odehrávaly i u nás doma – v kuchyni učila ženské mluvit maminka, v obýváku cepoval v mluvě pány a kluky táta, i v zákulisí. Ale na jeviště mě nikdo nedostal – odjakživa jsem se strašně styděla. Proto jsem pak na DAMU zvolila obor režie, ne herectví.“

Společenský dům Neratovice

Text: -lin-

Kulturní centrum města a hlavní dějiště divadelní přehlídky paní Ljuby bylo založeno roku 1995 a to díky dohodě mezi zastupiteli města a Spolanou. Tehdy se jednalo pouze o malý a velký divadelní sál. O dva roky později byla do budovy přemístěna i městská knihovna a v roce 2002 byly připojeny i prostory bývalého kulturního domu a městského kina a o pár let později připadlo pod správu společenského domu i letní kino.

„Kulturák“, jak Neratovičané s oblibou SDN nazývají, nabízí program pro všechny generace občanů od dětí až po seniory. Ať už jde o pestrou nabídku divadelních představení, filmových zážitků v 3D kině nebo pořádání tanečních kurzů a plesů.

Recenze • Dokonalý partner

Text: -mpe- | Fotografie: -lin- (více fotografií na straně 4)

Filip a Tina se po čtyřletém vztahu dostali do slepé uličky – Filip má rád svůj klid a Tina je věčně nespokojená, pracovně vytížená manažerka. Proto se s Filipem rozejde, ten to těžce nese a odstěhuje se. Tina objeví agenturu, jež nabízí věrné kopie mužů – androidy, vyrobené na míru přání žen. Jednoho takového jí pracovnice agentury Barbara zajistí – jde o humanoida Davida, ideálního partnera. David je skvěle naprogramován na míru Tiny, je empatický, dělá domácí práce, je ale i dobrý v posteli, sečtělý, silný, jemný i houževnatý a pracovitý... Zprvu to vypadá, že Tina má vysněného partnera, začne se ovšem ukazovat, že jejím náladám a rozmarům a náhlým duševním rozpoložením není David s to se přizpůsobit – jeho software takové změny nestíhá a zahřívá se... Tina je nespokojená v práci, kde rozhodují široké lokte a sexuálně přitažlivé kolegyně. Navíc se dozví, že Filip zmužněl, a dokonce chystá s jinou ženou svatbu. Zdrčená Tina je v koncích, začne Davida nesnášet, ten na to není naprogramovaný. Jiný model androida už nepřichází v úvahu, dojde ke schůzce Tiny a Filipa, kde to opět zajiskří a oba partneři, bohatší o nové zážitky, to spolu zase dají dohromady...

První hru letošní přehlídky do Neratovic přivezl divadelní spolek Li-Di z Litoměřic. Hra chorvatského spisovatele a dramatika Mira Gavrana pod taktovkou Jana Šípa byla příjemným startem třetího ročníku salónu. Nechyběly správně načasované vtipy ani momenty, ze kterých vám po zádech přebíhal mráz.

Představení otevřela popová hudba a hned nám mohlo být jasné, že půjde o moderní a mladou inscenaci. Všichni postupně se objevující herci hráli civilně a přirozeně. Ze začátku v některých momentech bojovali s trémou, ale po pár replikách a smíchu z publika nervozita opadla. Podle poroty byl základní kámen úrazu hned v první scéně, kdy se jako diváci pořádně nedokázali vcítit do hlavních postav a zejména jim věřit jejich roli. Charaktery podle nich nebyly dostatečně projevené, možná na úkor civilního ztvárnění postav, které v pozdějších momentech hry fungovalo dobře. Herecky nejslabší byla představitelka Tiny, která na sobě ale nesla nejtěžší roli. Hrát někoho, kdo se navenek tváří jinak, než se uvnitř cítí, není jednoduché. Další postavy měly svou polohu relativně jasnou. Barbara byla přesvědčivá. Trochu ji ubližoval kostým, který její roli ne zcela sedl. Hereckým tahounem byl robot David, který mě zejména při spouštění do provozu moc bavil.

A kdo je tedy dokonalý partner? Je to člověk, který má své vady, nebo bezchybný robot? Odpoví nám na to hra? Ne tak docela. Má nám na to odpovědět? Taky ne, ale... Z poslední scény a otevřeného konce nám není úplně jasné, jestli příběh skončil happyendem, nebo katastrofou. Podle romantiků skončila Tina s Filipem, podle skeptiků s Davidem v2. Věděla, že je to robot, nebo nevěděla? Každý divák konec hry pochopí jinak. Na mě tam otázek bylo příliš. Podle poroty by bylo vhodné konec konkretizovat a já jsem stejného názoru. Byl bych radši, kdybych se sám sebe ptal, jestli Tina udělala dobré nebo špatné rozhodnutí, než jakou možnost zvolila a zdali vědomě.

Hru hodnotím i přes malá zaškobrtnutí vyjmenovaná výše kladně. Velká pochvala míří zejména herci příteli Filipa, robota Davida a beta verzi robota Davida v2. A klobouk smekám za nastudování hry v pěti dnech, byť to v některých aspektech možná nebylo úplně k dobru.

Naše porota • Magdalena Švecová

Text: -oš- | Fotografie: Irena Ďuriková

Letos zasedá v porotě tohoto divadelního festivalu poprvé, a rozhodně má jakožto porotkyně ze svých bohatých zkušeností co předávat. Každopádně nezačínala hned u divadla, k němu si našla cestu až na vysoké škole, nýbrž u hudby. Pochází totiž z muzikantské rodiny, její tatínek Jaroslav Krček je slavný hudebník a dirigent, její maminka Gabriela vynikající hobojská, a tak si Magdalena našla cestu ke hře na housle. Při výběru střední školy se rozhodla pro studium hry na housle na českobudějovické konzervatoři, a poté i na té pražské. Ve studiu hry na housle pokračovala na vídeňské vysoké škole Universität für Musik und darstellende Kunst, kde si ale uvědomila, že ve své kariéře se chce spíše než houslím věnovat opeře z režisérského hlediska. Proto zamířila do Brna a započala studium operní režie na JAMU, které úspěšně dokončila roku 2004. Na JAMU hodnotí velmi kladně praktický způsob výuky, při kterém mají studenti možnost osvojit si své teoretické znalosti rovnou na divadelních prknech. V jejím případě při studiu uvedla své inscenace např. Milhaudovy Opuštěné Ariadny, Osvobozeného Thésea, Rákós Rákoczy Leoše Janáčka a další.

Po studii se dala na kariéru po vzoru „volná noha“ a od té doby se jí daří režirovat spoustu kriticky uznávaných inscenací v různých divadlech, ze kterých stojí vypíchnout například Stravinského Příběh vojáka (2005), který byl zahajovacím představením po rekonstrukci otevřeného divadla Reduta v Brně, pro Divadlo J. K. Tyla Plzeň nastudovala Donizettiho Dona Pasquala (2005), Mozartovu Figarovu svatbu (2007), Dvořákova Jakobína (2010) a Krčkovu operu Šaty, jaké svět neviděl (2014). Pro Národní divadlo v Praze vytvořila inscenaci Mozartovy Figarovy svatby ve Stavovském divadle (2018) a Smetanovy Prodané nevěsty (2008), která se hrála neuvěřitelných 13 sezón.

Mimo režii také učí operní herectví na konzervatoři v Plzni a od roku 2015 působí jako moderátorka pořadu Noční Mikroforum v Českém rozhlase.

Redakce Kukátko

Šéfredaktor

Martin Peprný (Vyšší odborná škola publicistiky, absolvent GFP)

Redaktoři

Nikola Rajchertová, Barbora Moravcová, Vít Boháč, Ondřej Šimáček
a Linda Šprinclová (fotografka) (Gymnázium Františka Palackého)

Včerejšek obrazem

Fotografie: -lin-

Děkujeme
sponzorům

SDN
Neratovice

Středočeský kraj

Středočeský
kraj

město
Neratovice

N I S
P O S
pro kulturu
NIPOS
Artama